

حسین خراز

نیزه‌بند حاج

لشگر

فرمانده لشگر ۱۴ امام حسین

میریم ریاضی

لبخندی ملیح و دوست‌داشتی بر لب، و بسیاری از اوقات در خود فرو می‌رود. از این‌رو در جریان تأسیس اسلحه خانه‌ای در کمیته دفاع شهری که بعداً سیاه پاسداران اصفهان نام‌گرفت حسین فرد مورد اعتمادی است که مسؤولیت اداره آن نیز به او واگذار می‌شود و بدین‌سان او کار نظامی را از پایین ترین رده شروع کرده، و به زودی با توجه به آموخته‌های قبلی دوران سربازی، از همان آغاز کار، یک سر و گردن از دیگران فاصله می‌گیرد. در اواسط بهمن ماه سال ۱۳۵۸ که توطنه‌های چپ ضد انقلاب در گنبد و ترکمن صحرا اقدام قاطع و انقلابی نیروهای خط امام در خشی سازی این توطنه را طلب می‌کند. از استان اصفهان حدود یکصد نفر از پاسداران جان بر کف از جمله حسین به منطقه اعزام می‌شوند و حسین به واسطه تسلط بر استفاده از ادوات مختلف و خصلت‌های ذاتی خود فرماندهی درگیری با ضد انقلاب در شمال شهر در محدوده داشسرا را می‌پذیرد او با فرماندهی صحیح بر نیروهای تحت امر خود شمال منطقه درگیری را تأمین می‌نماید.

آثار هوش و ذکاء در وجود او هویدا بود به طوری که در انجام امور مربوطه به خود نوعاً از استعداد و نبوغ خاصی برخوردار بود. پس از اخذ دیبلم در آستانه سال ۱۳۵۵ به سربازی می‌رود. لیکن با اوج گیری انقلاب در سال ۱۳۵۷ به دنبال فرمان امام خمینی رض مبنی بر فرار سربازان از پادگان‌ها به سیل خروشان مردم پیوسته، در کلیه فعالیت‌های انقلابی و مردمی شرکت می‌کند.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی حاج حسین با عضویت در کمیته دفاع شهری اصفهان، در درگیری با ضد انقلاب منطقه، دستگیری عناصر ساواک و عمال حکومت نظامی شاه، حرast از جایگاه‌های حساس شهر، نقش مستقیم و فعالی را ایفا می‌نماید. او دوران اصلی خودسازی اش را در شش ماهه اول انقلاب به پایان می‌برد. با چهره‌ای معصوم و سر به زیر، پیوسته با قرآن مأنس است. بی سر و صدا، کم حرف، با

بیوگرافی

در طول تاریخ شکوهمند انقلاب اسلامی همیشه رادردانی بوده‌اند که چون ستارگانی درخشان فرا راه دیگران و همچون شمعی سوزان و روشنی پخش محفل انس یاران و اصحاب انقلاب بوده‌اند آنان به مصدق آیه شریفه «والسابقون السابقون» در تمامی عرصه‌ها و صحنه‌های امتحان و تمامی میادین فدائکاری و ایثار حضوری چشمگیر داشته و گوی سبقت را در اخلاص، شجاعت، ایثار از دیگر هم‌زمان ریوده و میادین عزت و شرف را در نوردهیده و هزار قله عشق را فتح نموده بودند آنان به اوج سعادت دست یافتند و اکنون ما مانده‌ایم و راهی دراز و وظیفه‌ای سنگین!

یکی از آن ستارگان، سردار شهید حاج حسین خرازی می‌باشد که امید است با مطالعه زندگی و سیره آن عزیز به وظیفه سنگین و خطیر خوبیش واقف گردیده و ادامه‌دهنگان راه آن بزرگواران باشیم.

زندگی نامه شهید

در سال ۱۳۳۶ در خانواده‌ای مذهبی، مستدين و اصیل در یکی از محله‌های قدیمی شهر اصفهان دیده به جهان گشود. از همان کودکی

شید
ستار

شید و جبهه

حاج حسین در دورانی که توفیق درک جبهه را داشت همیشه مرد خط مقدم بود فرماندهی بر قبلاً خصلت مهمی بود که حاج حسین از حفظ و حاکمیت ارزش‌های اسلامی در وجود خود به دست آورده بود و حضوری عاشقانه در صحنه‌های نبرد از او استeturahای بزرگ ساخته بود و با کلام خود که برگرفته از آیات قرآن بود زمینه روحی برای پیروزی در صحنه‌های نبرد را برای نیروهای تحت امر خود فراهم می‌کرد بسیاری از موقع نیروهای عادی بسیجی با او برخورد می‌کردند و بدون این که او را بشناسند با او به صحبت می‌نشستند و حتی از فرمانده لشکر می‌گفتند. حضور همیشگی در بین نیروها و جلوتر از همه به خط دشمن هجوم بردن، باعث شده بود که این روحیه در تمام بجهه‌های لشکر تأثیرگذارد شود.

با شهادت حسین لشکر در ماتم و عزاء سپاهی‌پوش گردید. حاج حسین را بعد از عزاداری مفصل و سختان آقا رحیم (سردار صفوی) با آمبولانس به اصفهان منتقل کردند در اصفهان تشییع جنازه بی‌نظری از حسین و یکصد نفر دیگر از یاران شهید به عمل آمد. حاج حسین را در تکیه شهداء قطعه‌ای که شهدای عملیات کربلای پنج را در آن به خاک سپردند، درست در محلی که در آخرین سفر، آن را نشان داده و خواسته بود او را نیز آنجا دفن کنند، به خاک سپرده شد.

چند روز پس از پایان عملیات کربلای پنج، عراقی‌ها پاتک سنگینی را در شلمچه آغاز می‌کنند، در جریان دفع حملات گسترده

و نبرد بی‌امان با دشمنان خدا، در آسمان شهادت پرواز کرد و بر آستان رحمت الهی فرود آمد. او که در طول ۶ سال جنگ، قله‌های از افتخار و شرف را فتح کرده بود اینکه به قلة رفیع شهادت دست یافته است و او که هل من ناصر حسین زمان را به همه وجود لبیک گفته بود، اکنون به زیارت مولایش امام حسین نائل آمده است و او که در جمع یاران لشکر سرافراز امام حسین علیه السلام عاشقانه به سوی دیار محبوب می‌تاخت پیش از دیگر یاران به منزل رسیده و به فوز دیدار نائل آمده است، آری او پاداش جهاد صادقانه و مخلصانه خود را اکنون گرفته و با نوشیدن جام شهادت سبک‌الان در جمع شهدا و صالحین درآمده است...

برادر شما سیدعلی خامنه‌ای رئیس جمهوری اسلامی ایران ۶۵/۱۲/۱۰ منبع کتاب شور عاشقی با اندک تصرف و تلخیص

آن‌ها، چند نفر از افسران دشمن به اسارت رزمندان اسلام درمی‌آیند. یکی از اسرا در بازجویی اولیه که در خط دوم نهر جاسم از او به عمل می‌آید می‌گوید: «در جبهه ما، چشم گرفته‌اند زیرا به رده‌های مختلف از طریق بی‌سیم گفته‌اند که یکی از فرماندهان بزرگ ایران کشته شده است.» آری، این خبر مربوط به حسین خرازی فرمانده دلاور لشکر امام حسین علیه السلام است. فرمانده جوانی که حتی تا پایان، افتخار تک‌تیرانداز بودن در خط مقدم را از دست نداد و روح بلند او فرماندهان بزرگی را تقدیم جبهه اسلام کرد. آری این همان حسین است که در عملیات طریق القدس، هنگامی که به اتفاق دیگر یاران حضرت امام علیه السلام خود را به تنگه چزابه می‌رساند، در کنار خاکریز، در سجده استقائه می‌کند اشک می‌ریزد و ملتمسانه از خدا طلب کمک می‌کند تا منطقه تامین شده از نفوذ دشمن حفظ شود و هم اوست که زیر شدیدترین آتش خشم دشمن، علیه آن‌ها چون شیر غزانی می‌جنگد و با هدایت خوب خود به صدرصد اهداف عملیات نیز دست می‌یابد او از یک سو در برایر خدا، بندهای خاضع و ناجیز است و از سوی دیگر در مقابل دشمن به مثابه مظہر اسم جبار خداوند ظاهر می‌شود.

شید در کلام مقام معظم و مهیو (منظمه‌الحال)

بسم الله الرحمن الرحيم
«سردار شهید اسلام و پرچمدار جهاد و شهادت برادر شهید حاج حسین خرازی به لقاء الله شتافت و با ذخیره‌ای از ایمان و تقوی و جهاد و تلاش شبانه‌روزی برای خدا